

ge no es compra ni es ven. El metge no és un comerciant, puix per a ésser comerciant no és necessita títol acadèmic. S'ha de veure en el metge un sacerdot de la salut, un home de ciència que, com nou apòstol, al cap d'un llarg període d'anys de penyalitats i sacrificis ve a sacrificar-se novament per a dur-nos la salut, si pot. I tant l'un com l'altre obraran malament si no posen una mica d'amor, una mica d'afecte a l'obra que els ajunta. Hem d'ésser bons perquè l'obra sia bona. Hem d'evitar les competències de classe perquè, com a conseqüència, el metge en surt desprestigiad, i el malalt tractat pitjor. No hem de tolerar la traveta dels companys i menys les campanyes subterrànies. En una paraula, hem de tenir fe en l'obra, ja que la unió fa la força, i mancomunar tots els esforços en un sol ideal, qual ideal ha de consistir a retornar la salut al que li manqui, sense distinció de classes. Obrant així serem estimats dels rics i dels pobres, dels amics i dels indiferents, i d'aquesta faisó seran menys amargues les hores grises del sacrifici.

I per confirmar el que us vinc dient, jo, el qui té l'honor de dirigir-vos la paraula, en les hores d'angoixa i de decepció, puc dir-vos que dels reptes més pregons del meu cor, recordo aquelles paraules d'un catedràtic meu, mestre entre els mestres, lleial company entre els companys i el millor amic entre els bons amics, que deia: "Si-

guem, si és possible, bons, justos i savis; el primer que cal al metge és ésser bo, i el que no té la virtut d'ésser-ho serà un metge amb títol, però mai un lleial representant de la més caritativa de les ciències".

Per acabar, solament us prego que accepteu aquest modest i humil fruit de la meua voluntat —com una pedreta posada a l'aixecament de la benemèrita obra tan beneïda pels homes de cor pur —que tan falaguerament està ja iniciada, seguida i secundada per tots vosaltres. Jo estaré satisfet el mateix que aquells artistes del nostre segle d'or, els quals, continuadors d'una obra començada, tot i sabent que no la veurien acabada, amb tota la fe, paciència i constància, anaven polint i cisellant, collocant una pedra damunt de l'altra per a formar aquests monuments meravellosos d'art que són orgull de la nostra terra i admiració del món.

I repetint les belles paraules del senyor Fernández Medina, Ministre de l'Uruguai a Madrid —pronunciades en una conferència a primers d'aquest mes—jo us dic: Per acabar les guerres s'hauria de fer la Federació de totes les Nacions, associant-se tots els interessos sota una sola senyera, la senyera de la Pau. Amb més motiu, ha de fer això la *Federació de Germandats* de Sabadell, que té per lema les sublimes virtuts d'Amor, Pau i Caritat per al pobre malalt. A les quals jo hi afegeixo Respecte, Consideració i Gratitude pel metge.

ignoren el que significa el metge i la valor social que té. Per això el metge, en tals condicions, sempre serà considerat com un empleat el qual, percebint un sou, es veu obligat a fer el que li manin sense atendre raons especials del seu sacerdoci. Mai no podrà passar d'ésser un metge anònim al qual tenen aplicada una camisa de força a les seves activitats. El resultat de tot això serà la implantació d'una veritable desmoralització professional que donarà per resultat la formació d'un tristíssim pro-

letariat mèdic. I si volem veure les coses i els fets tal com són i no tal com voldriem que fossin, la raó natural ens demostra que tant com més grans són les entitats a base de mutualisme fetes a costelles del metge, la situació d'aquest és més esquivada i més insignificant, restant-li tota la força moral, respecte i consideració. Tinguem present que sense ell no poden existir. Per tant, d'allò que un hom n'és l'amo mai no n'ha d'ésser el criat.